

พระราชกำหนด

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓)

พ.ศ. ๒๕๒๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๗

เป็นปีที่ ๓๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนด
ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗”

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๓

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่

(๑) บทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓
มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ ว่า
ด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับสำหรับ
เงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๘ ที่จะต้องยื่นรายการใน
พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นต้นไป

(๒) บทบัญญัติมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖
มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ ว่าด้วยภาษีการค้า แห่งพระราชกำหนดนี้
ให้ใช้บังคับสำหรับรายรับในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นต้นไป

(๓) บทบัญญัติมาตรา ๒๙ ว่าด้วยอาการหวัด แห่งพระราช
กำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “อธิบดี” ในมาตรา
๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไป
แทน

“ “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดี
กรมสรรพากรมอบหมาย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ จัตวา แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปแทน

“มาตรา ๔ จัตวา บทบัญญัติมาตรา ๔ ทวิ และมาตรา ๔ ตร
ไม่ใช่บังคับแก่คนต่างด้าวผู้เดินทางผ่านประเทศไทย หรือเข้ามา และอยู่
ในประเทศไทยชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะรวมกันไม่เกินเก้าสิบวัน
ในปีภาษีใด โดยไม่มีเงินได้พึงประเมิน หรือคนต่างด้าวที่อธิบดีประกาศ
กำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘ ตร แห่งประมวล
รัษฎากร

“มาตรา ๑๘ ตร ภายใต้บังคับมาตรา ๑๘ ทวิ ในกรณีเจ้าพนักงาน
ประเมินได้ประเมินให้เสียภาษี บุคคลผู้มาที่เสียภาษีจะต้องชำระภาษี
นั้น พร้อมทั้งเบี้ยปรับและเงินเพิ่มตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ภายใน
สามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งประมวลรัษฎากร
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับ
ที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปแทน

“มาตรา ๒๑ บุคคลใดไม่เสียหรือนำส่งภาษีภายในกำหนดเวลา
ตามที่บัญญัติไว้ในหมวดต่าง ๆ แห่งลักษณะนี้เกี่ยวกับภาษีอากรประเมิน
ให้เสียเงินเพิ่มอกร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่
ต้องเสียหรือนำส่งโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

ในกรณีอธิบดีอนุมัติให้ขยายกำหนดเวลาชำระหรือนำส่งภาษีและ
ได้มีการชำระหรือนำส่งภาษีภายในกำหนดเวลาที่ขยายให้แล้ว เงินเพิ่มตาม
วรรคหนึ่งให้ลดลงเหลือร้อยละ ๐.๗๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือน

การคำนวณเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาการยื่นรายการหรือนำส่งภาษีจนถึงวันชำระหรือนำส่งภาษี แต่เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้เกินจำนวนภาษีที่ต้องเสียหรือนำส่ง ไม่ว่าภาษีที่ต้องเสียหรือนำส่งนั้นจะเกิดจากการประเมินหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาของศาล”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เงินได้พึงประเมิน” ในมาตรา ๓๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนแทน

““เงินได้พึงประเมิน” หมายความว่า เงินได้อันเข้าลักษณะพึงเสียภาษีในหมวดนี้ เงินได้ดังกล่าวนี้ให้หมายความรวมถึงทรัพย์สิน หรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้รับ ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน เงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้นอกแทนให้สำหรับเงินได้ประเภทต่าง ๆ ตามมาตรา ๔๐ และเครดิตภาษีตามมาตรา ๔๗ ทวิ ด้วย”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนแทน

“มาตรา ๔๐ เงินได้พึงประเมินนั้นคือ เงินได้ประเภทดังต่อไปนี้ รวมตลอดถึงเงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้นอกแทนให้สำหรับเงินได้ประเภทต่าง ๆ ดังกล่าว ไม่ว่าในทอดใด

(๑) เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงานไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่นายจ้างจ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชำระ และเงินทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน

(๒) เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้ ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า ค่าส่วนลด เงินอุดหนุนในงานที่ทำ เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่ผู้จ่ายเงินได้จ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งผู้จ่ายเงินได้มีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้ นั้น ไม่ว่าหน้าที่หรือตำแหน่งงานหรืองานรับทำใ้เห็นจะเป็นการประจำหรือชั่วคราว”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕

“เงินค่าภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้จ่ายเงินหรือผู้นอกแทนให้สำหรับเงินได้ประเภทใด ไม่ว่าทอดใด หรือในบัญชีใดก็ตาม ให้ถือเป็นเงินได้ประเภทและของบัญชีเดียวกันกับเงินได้ที่ออกแทนใ้เห็น”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๔๒ ทวิ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) เว้นแต่ที่กำหนดในวรรคสาม ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้อ้อยละ ๓๐ แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปน^๕แทน

“(ก) ผู้มีเงินได้ ๑๓,๐๐๐ บาท

(ข) สามหรือกรียาของผู้มีเงินได้ ๑๓,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความใน (ค) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปน^๕แทน

“(ค) บุตรชอบด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้รวมทั้งบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามหรือกรียาของผู้มีเงินได้ด้วย

(๑) ที่เกิดก่อนหรือใน พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือที่ได้รับเป็นบุตรบุญธรรมก่อน พ.ศ. ๒๕๒๒ คนละ ๖,๐๐๐ บาท

(๒) ที่เกิดหลัง พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือที่ได้รับเป็นบุตรบุญธรรมในหรือหลัง พ.ศ. ๒๕๒๒ คนละ ๖,๐๐๐ บาท แต่รวมกันต้องไม่เกินสามคน

ในกรณีผู้มีเงินได้มีบุตรทั้งตาม (๑) และ (๒) การหักลดหย่อนสำหรับบุตรให้นำบุตรตาม (๑) ทั้งหมดมาหักก่อน แล้วจึงนำบุตรตาม

(๒) มาหัก เว้นแต่ในกรณีผู้มั่งเงินได้มบุตรตาม (๑) ที่มีชีวิตอยู่รวมเป็นจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไปจะนำบุตรตาม (๒) มาหักไม่ได้ แต่ถ้าบุตรตาม (๑) มีจำนวนไม่ถึงสามคน ให้นำบุตรตาม (๒) มาหักได้โดยเมื่อรวมกับบุตรตาม (๑) แล้วต้องไม่เกินสามคน

การนับจำนวนบุตรให้นับเฉพาะบุตรที่มีชีวิตอยู่ตามลำดับอายุสูงสุดของบุตรโดยให้นับรวมทั้งบุตรที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ได้รับการหักลดหย่อนด้วย

การหักลดหย่อนสำหรับบุตร ให้หักได้เฉพาะบุตรซึ่งมีอายุไม่เกินสิบห้าปีและยังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นปริญญาตรี หรือกำลังให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถอันอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดู แต่มิให้หักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าวที่มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตั้งแต่ ๖,๐๐๐ บาทขึ้นไป โดยเงินได้พึงประเมินนั้นไม่เข้าลักษณะตามมาตรา ๔๒

การหักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าว ให้หักได้ตลอดปีภาษี ไม่ว่ากรณีที่จะหักได้นั้นจะมีอยู่ตลอดปีภาษีหรือไม่ และในกรณีบุตรบุญธรรมนั้นให้หักลดหย่อนในฐานะบุตรบุญธรรมได้แต่ฐานะเดียว”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๒) (๕) และ (๖) ของมาตรา ๔๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ในกรณีสามัภรียาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ ถ้าความเป็นสามัภรียาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี การหักลดหย่อนตาม (๑) (ก) และ (ข) ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ ๒๖,๐๐๐ บาท แต่ถ้าความเป็นสามัภรียามีได้มีอยู่ตลอดปีภาษีให้ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ตาม (๑) (ก) (ค) และ (ฉ) เฉพาะในปีภาษ่นั้น

(๕) ในกรณีผู้มั่งเงินได้เป็นกองมรดกให้หักลดหย่อนได้ ๑๓,๐๐๐ บาท

(๖) ในกรณีผู้มั่งเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีโชนิตบุคคล ให้หักลดหย่อนได้ตาม (๑) (ก) สำหรับผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคนที่อยู่ในประเทศไทย แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๒๖,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนั้แทน

“(๔) นอกจากกรณีตาม (๕) ในกรณีผู้จ่ายเงินตามมาตรานั้เป็นรัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ซึ่งจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๕) (๖) (๑) หรือ (๘) แต่ไม่รวมถึงการจ่ายค่าซื้อพืชผลทางการเกษตร ให้กับผู้

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๗

รับรายหนึ่งๆ มีจำนวนรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป แม้การจ่ายนั้นจะได้แบ่งจ่ายครั้งหนึ่งๆ ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาทก็ดี ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑ ของยอดเงินได้พึงประเมิน แต่เฉพาะเงินได้ในการประกวดหรือแข่งขันให้คำนวณหักตามอัตรารายเงินได้”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๕๖ ให้บุคคลทุกคนเว้นแต่ผู้เยาว์หรือผู้ทุพพลภาพซึ่งเป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งข้อความอื่นๆ ภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี ตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ถ้าบุคคลนั้น

(๑) ไม่มีสามีหรือภรรยา และมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๑๓,๐๐๐ บาท

(๒) ไม่มีสามีหรือภรรยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เฉพาะตามมาตรา ๕๐ (๑) ประเภทเดียวเกิน ๑๘,๖๐๐ บาท

(๓) มีสามีหรือภรรยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๒๖,๐๐๐ บาท

(๔) มีสามหรือกริยาและมีเงินได้พึงประเมินในบัญชีที่ล่วงมาแล้ว

เฉพาะตามมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียวเกิน ๓๗,๒๐๐ บาท

ในกรณีข้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลมีเงินได้
พึงประเมินในบัญชีที่ล่วงมาแล้วเกินจำนวนตาม (๑) ให้ผู้อำนวยการหรือ
ผู้จัดการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินในชื่อของหุ้นส่วนหรือ
คณะบุคคลนั้นที่ได้รับในระหว่างบัญชีที่ล่วงมาแล้วภายในกำหนดเวลา
และตามแบบเช่นเดียวกับวรรคก่อน การเสียภาษีในกรณีเช่นนี้ให้
ผู้อำนวยการ หรือผู้จัดการรับผิดชอบเสียภาษีในชื่อของหุ้นส่วนหรือ
คณะบุคคลนั้นจากยอดเงินได้พึงประเมินทั้งสิ้นเสมือนเป็นบุคคลธรรมดา
คนเดียวไม่มีการแบ่งแยก ทั้งนี้ ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคล
แต่ละคนไม่จำเป็นต้องยื่นรายการเงินได้สำหรับจำนวนเงินได้พึงประเมิน
ดังกล่าวเพื่อเสียภาษีอีก แต่ถ้าหุ้นส่วนหรือคณะบุคคลนั้นมีภาษีค้าง
ชำระ ให้ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลทุกคนร่วมรับผิดชอบ
ภาษีที่ค้างชำระนั้นด้วย”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ ทวิ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ทวิ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีก่อนถึงกำหนด
เวลาตามมาตรา ๕๖ ให้ผู้มีหน้าที่ยื่นรายการตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๓

มาตรา ๕๑ ทวิ และมาตรา ๕๑ ตริ ยืนยันรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนด แสดงรายการเงินได้เฉพาะตามมาตรา ๔๐ (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) ไม่ว่าจะมั่งเงินได้ประเภทอื่นรวมอยู่ด้วยหรือไม่ ที่ได้รับตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนมิถุนายน ภายในเดือนกันยายนของทุกปี

เงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๕) ตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงเงินกินเปล่า เงินช่วยค่าก่อสร้าง เงินค่าซ่อมแซม ค่าแห่งอาคารหรือโรงเรียนที่รับ กรรมสิทธิ์

การยืนยันรายการตามวรรคหนึ่ง ให้คำนวณภาษีตามมาตรา ๔๘ โดย หักลดหย่อนตามมาตรา ๔๗ ในที่หนึ่ง และชำระภาษีถ้ามีพร้อมกับการ ยืนยันรายการนั้นต่อเจ้าพนักงานตามมาตรา ๕๖

ภาษีที่ชำระตามวรรคสาม ให้ถือเป็นเครดิตในการคำนวณภาษีที่ ต้องชำระตามมาตรา ๕๑ จัตวา”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๑ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สำหรับในปีต่อไป ถ้ากองมรดกของผู้ตายยังมีได้แบ่ง และมี เงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกินจำนวนตามมาตรา ๕๖ (๑) ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก แล้วแต่กรณี มีหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในส่วนนี้ในชอกกองมรดกของผู้ตาย”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๕๗ เบญจ
แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปน
แทน

“ถ้าสามีและภริยามีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเฉพาะ
ตามมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียวกันไม่เกินจำนวนตามมาตรา ๕๖
(๔) ไม่ว่าแต่ละฝ่ายจะมีเงินได้เป็นจำนวนเท่าใด สามีและภริยาไม่ต้อง
ยื่นรายการเงินได้พึงประเมิน”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๔ ซึ่ง
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับ
ที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนแทน

“การชำระภาษีตาม (๑) ถ้าไม่ชำระภาษีงวดใดงวดหนึ่งภายใน
เวลาที่กำหนดไว้ ผู้ต้องเสียภาษีหมดสิทธิ์ที่จะชำระภาษีเป็นรายงวดต่อไป
และต้องเสียเงินเพิ่มตามมาตรา ๒๗ สำหรับงวดที่ไม่ชำระและงวดต่อ ๆ
ไป

การชำระภาษีตาม (๒) ไม่เป็นเหตุให้ยกเว้นการเสียเงินเพิ่มตาม
มาตรา ๒๗ และถ้าไม่ชำระภาษีงวดใดงวดหนึ่งภายในเวลาที่กำหนดไว้
ผู้ต้องเสียภาษีหมดสิทธิ์ที่จะชำระภาษีเป็นรายงวดต่อไป”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งประมวลรัษฎากร
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับ
ที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนแทน

“มาตรา ๖๕ เงินที่ได้ต้องเสียภาษีตามความในส่วนนอกราย
สุทธิซึ่งคำนวณได้จากรายได้จากกิจการ หรือเนื่องจากกิจการที่กระทำใน
รอบระยะเวลาบัญชี หักด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๕
ทั่วไป และมาตรา ๖๕ ตรี และรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าวใหม่กำหนด
สิบสองเดือน เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้จะน้อยกว่าสิบสองเดือนก็ได้ คือ

(ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเริ่มตั้งใหม่จะถือวันเริ่มตั้งถึง
วันหนึ่งวันใดเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกก็ได้

(ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอาจยื่นคำร้องต่ออธิบดี ขอ
เปลี่ยนวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ในกรณีเช่นว่านี้ให้อธิบดีมี
อำนาจสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตแต่จะเห็นสมควร คำสั่งเช่นว่านี้ต้อง
แจ้งให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้ยื่นคำร้องทราบภายในเวลาอัน
สมควร และในกรณีที่อธิบดีสั่งอนุญาต ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
นั้นถือปฏิบัติตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่อธิบดีกำหนด

การคำนวณรายได้และรายจ่ายตามวรรคหนึ่งให้ใช้เกณฑ์สิทธิ โดย
ให้นำรายได้ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีใด แม้ว่าจะยังมิได้รับชำระ
ในรอบระยะเวลาบัญชานั้น มารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชี
นั้น และให้นำรายจ่ายทั้งสิ้นที่เกี่ยวกับรายได้นั้น แม้จะยังมีได้จ่ายในรอบ
ระยะเวลาบัญชานั้นมารวมคำนวณเป็นรายจ่ายของรอบระยะเวลาบัญชานั้น

ในกรณีจำเป็น ผู้มีเงินได้จะขออนุมัติต่ออธิบดีเพื่อเปลี่ยนแปลง
เกณฑ์สิทธิ และวิธีการทางบัญชีเพื่อคำนวณรายได้และรายจ่ายตามวรรค

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๗

สองก็ได้ และเมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีแล้ว ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่วันที่
เวลาที่ผู้ท้ออธิบดีกำหนดเป็นต้นไป”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๖๕
ทวิ (๑๐) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑

“เงินปันผลที่ได้จากการลงทุนของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตาม
มาตรา ๖๕ ตี (๒) ไม่ให้ถือเป็นเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไรตาม
ความในวรรคสอง”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิก (๑๑) ของมาตรา ๑๘ ทวิ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๘

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๑๕ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) รายรับจากการค้าประเภทธนาคาร หมายความว่า

(ก) ดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ หรือ
กำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการซื้อหรือขายตัวเงิน และ

(ข) กำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการแลกเปลี่ยนหรือ
ซื้อขายเงินตรา การออกตัวเงินหรือการส่งเงินไปต่างประเทศ”

มาตรา ๒๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๐) และ (๑๑) ของ
มาตรา ๑๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖

“(๑๐) รายรับจากการค้าประเภทการให้เช่าทรัพย์สินในกรณี
การให้เช่าเช่า แผ่นหรือสิ่งใด ๆ ที่บันทึกภาพและเสียงแล้ว ให้หมาย
ความรวมถึง เงิน หรือทรัพย์สินอื่นที่เรียกเก็บเพื่อเป็นการวางประกันหรือ
วางมัดจำการให้เช่า หรือเป็นค่าธรรมเนียมสมาชิกในการใช้เช่า แผ่น
หรือสิ่งดังกล่าว ค่าจ้าง บันทึกภาพและเสียงลงในเทป แผ่นหรือสิ่ง
ดังกล่าว ค่าขายเทป แผ่นหรือสิ่งดังกล่าว ซึ่งผู้ประกอบการค้ามิได้
บันทึกภาพและเสียงเอง

(๑๑) รายรับจากการค้าประเภทมหรสพ ให้หมายความรวมถึง
ค่าอาหาร หรือค่าเครื่องดื่มหรืออย่างอื่นที่เสียให้แก่ผู้ประกอบการค้าด้วย”

มาตรา ๒๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑) ของมาตรา ๑๕ จัตวา
แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓

“(๑) รายรับตามมาตรา ๑๕ (๑๐) เฉพาะที่เป็นเงินประกัน หรือ
เงินมัดจำซึ่งได้เสียภายในงวดนั้นแล้ว ถ้าจ่ายคืนไปในเดือนใด ให้
หักออกจากรายรับของเดือนนั้นได้”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในประเภทการค้า ๕. การให้เช่า
ทรัพย์สินและประเภทการค้า ๖. คลังสินค้า แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า

ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนนี้แทน

ประเภท การค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการ ค่าทมนหา เสียภาษีการค้าของรายรับ	อัตราภาษี ร้อยละ
“๕. การให้เช่า ทรัพย์สิน	<p>การให้เช่าทรัพย์สินที่มีใ อสังหาริมทรัพย์ ดังต่อไปนี้ ชนิด ๑</p> <p>เทพ แผ่นหรือสิ่งใด ๆ ที่ บันทึกภาพและเสียงแล้ว</p> <p>การให้เช่าทรัพย์สินตาม ชนิด ๑ หมายความรวมถึง การรับจ้างบันทึกภาพและ เสียงลงในเทพ แผ่น หรือ สิ่งดังกล่าว การรับเป็น สมาชิกเพื่อสิทธิในการใช้ เทพ แผ่น หรือสิ่งดังกล่าว การขายเทพ แผ่น หรือสิ่ง ดังกล่าว ซึ่งผู้ประกอบการ ค้ามิได้บันทึกภาพและเสียง เอง</p>	ผู้ให้เช่า	๒.๕

ประเภท การค่า	รายการที่ประกอบการค่า	ผู้ประกอบการ ค่าที่ เสียหายการค่า	อัตราภาษี ร้อยละ ของรายรับ
๖. คลังสินค้า	<p>ชนิด ๒</p> <p>ทรัพย์สินอื่น ๆ</p> <p>การทำคลังสินค้า การรับ ฝากทรัพย์สิน การให้บริการ เกี่ยวกับการเก็บสิ่งของต่างๆ ในห้องเย็นหรือการให้ใช้ สถานที่จอดรถ</p>	ผู้ประกอบ กิจการ	๒.๕
			”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในชนิด ๑ และชนิด ๒ ของประเภทการค่า ๑๒. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค่า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ประเภท การค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการ ค่าทมน้ำ เสียภาษีการค้า	อัตราภาษี ร้อยละ ของรายรับ
“	<p>ชนิด ๑</p> <p>ดอกเบียร์ ส่วนลด ค่า ธรรมเนียม ค่าบริการ หรือ กำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการซื้อหรือขายตัวเงิน</p> <p>ชนิด ๒</p> <p>กำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการแลกเปลี่ยนหรือซื้อ ขายเงินตรา การออกตัวเงิน หรือการส่งเงินไปต่างประเทศ</p>	<p>ผู้ประกอบการ กิจการ</p> <p>ผู้ประกอบการ กิจการ</p>	<p>๓.๐</p> <p>๑๕.๐</p> <p>”</p>

มาตรา ๒๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นประเภทการค้า ๑๔. มหรสพ
แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖

ประเภท การค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการ ค้ามหานาค เสียภาษการค้า	อัตราภาษี ร้อยละ ของรายรับ
“ ๑๔. มหรสพ	การกระทำกิจการดังต่อไปนี้ (ก) การจัดฉายภาพยนตร์ หรือการแสดงหรือการเล่น อย่างอื่น โดยมีการฉาย ภาพยนตร์ด้วย (ข) การจัดให้มีการแข่งม้า แต่ไม่รวมถึงการรับ พนันม้าแข่ง	ผู้ประกอบการ กิจการ ผู้ประกอบการ กิจการ	๑๕.๐ ๒๐.๐ ”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกหมวด ๗ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒

มาตรา ๓๐ เงินค่าภาษีอากรที่นายจ้างหรือผู้จ่ายเงินหรือผู้
ออกแทนให้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นต้นไป สำหรับเงินได้ตามมาตรา
๔๐ (๑) และ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ของปีภาษีก่อน พ.ศ. ๒๕๒๘
ให้ถือเป็นเงินได้ของปีภาษี พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๓๑ บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการ

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๓

ปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้
ใช้บังคับ

มาตรา ๓๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตาม
พระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตติยกุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ความ
จำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน
ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยถ้วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน และเป็นกรณี
ฉุกเฉินมีความจำเป็นรีบด่วนในอันจะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชกำหนดนี้